

Nr 722

Av herr **Magnusson i Borås m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 7, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 581 i Första kammaren)

Enligt förslag i Kungl. Maj:ts proposition nr 7 om höjning av den allmänna varuskatten skall höjningen tillämpas fr. o. m. den 1 mars 1967. De bestämmelser som reglerar ikraftträdandet har i förslaget fått en helt annan utformning än då tidigare höjningar ägt rum. Resultatet enligt de föreslagna bestämmelserna skulle bli att beställare i många fall skulle drabbas av en prishöjning genom den höjda beskattningen, trots att beställningen skett innan propositionen framlades för riksdagen. Detta har departementschefen funnit sig kunna bortse från med den motiveringen att skriftliga avtal på området numera regelmässigt innehåller klausuler som möjliggör prisändring vid t. ex. en höjd beskattning. Bortsett från att detta påstående inte stämmer helt med de verkliga förhållandena — tvärtom har hittillsvarande praxis beträffande övergångsbestämmelserna gjort sådana klausuler mindre nödvändiga — gäller det sagda över huvud taget inte inköp från utlandet. Det bör också framhållas att det ingalunda alltid blir fråga om en så begränsad höjning som från 10 till 11 procent. Då det gäller uthyrningsavtal kommer i ett ingalunda obetydligt antal fall höjningen att drabba sådana uthyrningsavtal som hittills träffats av 4 procent skatt. Inte minst i sistnämnda fall saknar de skattskyldiga ofta helt möjligheter att ta ut en höjd skatt av kunderna.

På samtliga dessa punkter har de övergångsbestämmelser som tidigare tillämpats haft en riktigare utformning än de nu föreslagna. Vi föreslår därför att man bibehåller den praxis, som utbildats på området och utformar övergångsbestämmelserna efter samma linjer som vid 1965 års höjning av procentsatsen.

Under återopande av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte antaga det i proposition nr 7 framlagda förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt med den ändring att ikraftträdandebestämmelserna erhåller följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1967. I samband med ikraftträdandet skall följande iakttagas.

1. Med den inskränkning som följer av andra stycket äger förordningen icke tillämpning i fråga om sådant tillhandahållande inom riket av vara eller tjänsteprestation som skett före den 12 januari 1967 eller varom före nämnda dag slutits skriftligt avtal vari vederlaget blivit till beloppet fastställt. Vad nu sagts om verkan av skriftligt avtal gäller även i fråga om införsel till riket, om den, för vars räkning införseln sker, före den 1 april 1967 till generaltullstyrelsen skriftligen anmält sin avsikt att åberopa avtalet vid införseln. Förordningen äger ej heller tillämpning i fråga om sådant tillhandahållande genom postverkets försorg av periodiska publikationer, för vilket vederlag influiter till postverket före den 1 mars 1967, även om vederlaget först därefter kommer mottagaren till godo.

Avser ett före den 12 januari 1967 slutet skriftligt avtal, vari vederlaget blivit till beloppet fastställt, tillhandahållande inom riket av tjänsteprestation som anges i 11 § förordningen om allmän varuskatt, äger 14 § i dess nya lydelse tillämpning på tjänsteprestationen från och med den dag — dock tidigast den 1 mars 1967 — då avtalet skulle upphöra att gälla om det med iakttagande av gällande uppsägningsvillkor uppsagts den 1 februari 1967. Motsvarande gäller tillämpningen av bestämmelserna om uthyrning i 18 § 3 mom.

2. Bestämmelserna i första punkten om skriftligt avtal äga tillämpning även på avtal, vari skriftlig viljeförklaring föreligger från endast den ena parten, om avtalet fullgöres i enlighet med denna viljeförklaring.

Kan enligt avtalet vederlag som anges med bestämt belopp ändras om kostnadsändring eller dylikt inträffar, anses vederlagt likväl fastställt till beloppet, om vederlaget utgår utan ändring eller ändras endast i enlighet med bestämmelse i avtalet om ändring i anslutning till ändring i officiellt index eller, i fråga om entreprenadarbete eller motsvarande, i kollektivavtal.

3. Förordningen äger icke tillämpning å den redovisning av preliminär allmän varuskatt som skall ske under mars månad 1967.

4. Omfattar redovisningsperiod eller beskattningsår tid såväl före som efter det denna förordnings bestämmelser skola tillämpas, gälla följande särskilda bestämmelser.

Särskild deklaration för preliminär allmän varuskatt skall avgivas dels för den del av redovisningsperioden som avser tid före utgången av februari månad 1967, dels för återstoden av redovisningsperioden.

Vid taxering till allmän varuskatt skall skattepliktig omsättning, med tillämpning av 28 § andra stycket förordningen om allmän varuskatt, anges särskilt för tid före utgången av februari månad 1967 och särskilt för tid därefter.

I fråga om taxering till allmän varuskatt för försäljning och uttag av produkter från jordbruksfastighet gälla de särskilda bestämmelser som Kungl. Maj:t meddelar.

5. Fordras eljest särskilda bestämmelser i fråga om denna förordnings ikraftträdande, äger Kungl. Maj:t meddela sådana bestämmelser.

Stockholm den 26 januari 1967

Tage Magnusson (h)
i Borås

Sigvard Larsson (fp)

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping